

U ŚW. BARTŁOMIEJA W MIERZESZYNIE

Numer 49 (366)

Mierzeszyn, 17 listopada 2019 r.

ISSN 2082-0089

Rok 10

Pismo przeznaczone jest wyłącznie do użytku wewnętrznego członków wspólnoty parafialnej w Mierzeszynie.

**PARAFIA
MIERZESZYN
MODLI SIĘ
W INTENCJI
OJCA ŚWIĘTEGO
BENEDYKTA XVI**

Papież Senior Benedykt XVI.
Fotografia wykonana 11 listopada 2019 roku.

SYMBOL CHRZEŚCIJAŃSKIEGO I POLSKIEGO DUCHA

Homilia Jego Ekscelencji Ks. Arcybiskupa Stanisława Gądeckiego Metropolity Poznańskiego wygłoszona w Poznaniu, 9 listopada 2019 roku w kościele Najświętszego Serca Pana Jezusa i św. Floriana z okazji 80. rocznicy zburzenia Pomnika Najświętszego Serca Pana Jezusa w Poznaniu.

W dniu dzisiejszym gromadzimy się na Eucharystii, w osiemdziesiątą rocznicę zburzenia Pomnika Najświętszego Serca Pana Jezusa w Poznaniu. W takich okolicznościach cisną się na usta słowa z Księgi Powtórzonego Prawa: „Słuchaj, Izraelu, Pan jest naszym Bogiem - Panem jedynym. Będiesz miłował Pana, Boga twojego, z całego swego serca, z całej duszy swojej, ze wszystkich swych sił” (Pwt 6,4-5).

Każdy z nas potrzebuje odniesienia się do serca, do jakiegoś ‘centrum’ życia, źródła prawdy i dobroci, z którego może czerpać w zmieniających się różnych sytuacjach i trudach codzienności. Każdy z nas, gdy przystaje w ciszy, potrzebuje poczuć nie tylko bicie własnego serca, ale - jeszcze głębiej w swoim wnętrzu - pulsowanie niezawodnej obecności, wyczuwalnej zmysłami wiary. Potrzebuje realnej obecności Chrystusa, czyli „Serca świata”.

Spoglądając w to ‘Serce świata’ - pisał św. Jan Paweł II - „serce człowieka uczy się poznawać prawdziwy i jedyny sens własnego życia, uczy się swego przeznaczenia, rozumienia wartości

prawdziwie chrześcijańskiego życia, uczy się strzec przed ułomnościami ludzkiego serca, łączenia synowskiej miłości wobec Boga z miłością bliźniego. Tak oto — a jest to prawdziwe zadośćuczynienie, którego oczekuje Serce Zbawiciela — na ruinach nienawiści i przemocy będzie mogła powstać cywilizacja Serca Chrystusa” (Orędzie do Towarzystwa Jezusowego, 5 października 1986 roku; L’Osservatore Romano, wyd. polskie 10/1986, s. 25). W ten sposób na ruinach nienawiści i przemocy będzie mogła powstać cywilizacja Serca Chrystusowego .

BUDOWA POMNIKA

Zrozumieli to polscy biskupi, gdy - w obliczu bolszewickiego najazdu w 1920 roku wydawało się, że dla Polski nie ma już żadnego ratunku - zgromadzeni na Jasnej Górze oddali naszą Ojczyznę Najświętszemu Sercu Jezusa (27.07.1920). W odpowiedzi na to ówczesny papież Benedykt XV - w liście do kardynałów Aleksandra Kakowskiego i Edmunda Dalbora - napisał: „Zaiste powzięliście zamiar najpożyteczniejszy, jak nigdy; coś bowiem można wynaleźć zbawienniejszego w tym

przewrocie wszechrzeczy, jak wzmożenie miłości Pana Jezusa, który stanowi obronę i mocną podstawę każdej Rzeczypospolitej”.

Temu zintensyfikowaniu miłości do Boga i Ojczyzny służyło później wzniesienie pomnika Najświętszego Serca Jezusowego w Poznaniu. Poznańska inicjatywa nie była zresztą w tamtym czasie odosobniona. Była ona fragmentem ogólnonarodowego zrywu wdzięczności dla Serca Bożego. Idea budowy zrodziła się w 1920 roku na Zjeździe Katolickim, a urzeczywistniona została – po 12 latach – w roku 1932. Społeczeństwo Poznania, Wielkopolski i Kresów Zachodnich II RP zebrało fundusze i ufundowało ten pomnik.

Został on odsłonięty dnia 30 października 1932 roku. Sama uroczystość odsłonięcia miała imponujący przebieg. Owey jesiennej niedzieli Poznań przybrał niezwykle odświętny wygląd. Udekorowane domy, girlandy na ulicach. Dzień rozpoczął się od nabożeństw we wszystkich kościołach miasta. Po ich zakończeniu rzesze wiernych skierowały się na plac przed zamkiem, szybko wypełniając go po brzegi i wszystkie przyległe do niego ulice. U stóp pomnika i dookoła postaci Chrystusa przyciąga oczy powódź zieleni i kwiatów i las barwistych sztandarów – relacjonował wtedy „Przewodnik Katolicki”.

Uroczystościom przewodniczył prymas kard. August Hlond w asyście licznych biskupów, setek księży, posłów, senatorów, władz miasta i województwa poznańskiego, przedstawicieli dziesiątek organizacji katolickich, samorządowych, gospodarczych i młodzieżowych oraz wojska. Odsłonięciu pomnika towarzyszyły fanfary i salut z 21 salw armatnich. Goście uroczystości byli pod głębokim wrażeniem rozmachu, powagi i siły tej uroczystości.

Poznański pomnik - projektu architekta Lucjana Michałowskiego - mający postać łuku triumfalnego, robił duże wrażenie swoim monumentalnym rozmiarem i bogatą ornamentyką. Na przedniej stronie dominowała - sześciometrowej wysokości - postać Najświętszego Serca Pana Jezusa, wykonana z brązu w Zakładach Cegielskiego. Na pomniku zaś widniał napis: *Sacratissimi Cordi - Polonia Restituta (Najświętszemu Sercu - Odrodzona Polska).*

W latach 30. minionego wieku ten monument stał się sercem miasta Poznania. Przy nim odbywały się liczne uroczystości religijne i patriotyczne. U jego stóp modlili się poznaniacy i goście odwiedzający to miasto. Latem 1937 roku Poznań gościł Międzynarodowy Kongres Chrystusa Króla. Plac przed pomnikiem był wówczas naturalną scenerią dla nabożeństw i uroczystości towarzyszących temu doniosłemu wydarzeniu.

Na podwójną rolę tego monumentu zwrócił później uwagę święty Jan Paweł II podczas spotkania z młodzieżą w Poznaniu w 1997 roku: „*Tu, na tym miejscu, na placu Adama*

Mickiewicza, stał kiedyś pomnik Najświętszego Serca Pana Jezusa - widomy znak zwycięstwa Polaków odniesionego dzięki wierze i nadziei. Pomnik był wzniesiony w 1932 roku ze składek całego społeczeństwa, jako wotum dziękczynne za odzyskanie niepodległości. Odrodzona Polska skupiła się przy Sercu Jezusa, aby z tego źródła miłości ofiarnej czerpać siłę do budowania przyszłości Ojczyzny na fundamencie Bożej prawdy, w jedności i zgodzie”.

ZBURZENIE POMNIKA

Z tego też względu okupanci postanowili go zburzyć. Nim jednak do tego doszło, w okolicach pomnika dyżurowały hitlerowskie bojówki, które były przyklekających przed Chrystusem przechodniów, nie odpuszczając nawet tym, którzy choćby uchylili czapkę przed statua.

Burzenie pomnika rozpoczętego w połowie października 1939 roku i trwało jeszcze w listopadzie. Niszczeniem kierował osobiście Eckhardt Greiser, syn niemieckiego wielkorządcy Kraju Warty Arthura Greisera. Wokół burzonego pomnika ustawiono maszty ozdobione w hitlerowskie flagi, aby akcji burzenia nadać narodowosocjalistyczną oprawę. Niemcy użyli kilofów, młotów i świrdrów pneumatycznych oraz ładunków dynamitu. Natomiast do wywożenia gruzu wykorzystali Polaków chwytyanych na ulicach miasta. Niszczenie pomnika nie było łatwe. Sama rzeźba Chrystusa osadzona mocno na postumencie długo stawiała opór. W końcu jednak założono powróż na szyję Chrystusa i wywleczono figurę za ciężarówką na śmietnisko a potem przetopiono na kule armatnie. Przedtem jednak z figury Chrystusa wyrwano szczerolote serce, dar wielkopolskich matek.

Poznaniacy byli przerażeni tą profanacją. Powszechnie wyrażano opinie, że sprawców tak haniebnego czynu nie ominie kara. Kiedy kilka miesięcy później - w wypadku samochodowym pod Międzychodem - zginął Eckhardt Greiser, po wojnie powieszono Arthura Greisera, ludzie dostrzegali w tym palec Boży.

„*Padł ‘Pomnik Wdzięczności’ w gruzy, a ze spizu postaci Chrystusowej wydarto złote serce, wotum wdzięczności Polski. Straszna jest wymowa tej zbrodni i jakże pouczająca. Wróg wiedział, co jest mocą narodu. Wiedział, że naród bez serca żyć nie może. Wiedział, że serce narodu jest w Sercu Boga. Tu tkwi istotny sens zbrodni. Zabić Polski nie zdoła nikt, kto nie zabije w niej Ducha Bożego i kto nie wyrwie z jego serca Bożego Serca. O jak wiele nauczyliśmy się na tych gruzach”* (Stefan kard. Wyszyński, Zapiski z roku 1943, w: *Miłość i sprawiedliwość społeczna*, Poznań, 1993).

Do tego samego aktu nawiązał później – w czasie drugiej wizyty papieskiej w Poznaniu – św. Jan Paweł II: „*Po wybuchu drugiej wojny światowej*

pomnik ten okazał się tak niebezpiecznym symbolem chrześcijańskiego i polskiego ducha, że został zburzony przez najeźdźcę na początku okupacji. [...] Moi drodzy, trzeba było to powiedzieć na tym właśnie miejscu. Trzeba było to wszystko jeszcze raz przypominąć wam, młodym, którzy weźmiecie odpowiedzialność za losy Polski w trzecim millennium. Świadomość własnej przeszłości pomaga nam włączyć się w długi szereg pokoleń, by przekazać następnym wspólne dobro - Ojczyznę” (św. Jan Paweł II, Homilia na placu Mickiewicza, Poznań, 3 czerwca 1997 roku).

ODBUDOWA POMNIKA

Po wojnie nastały rządy komunistyczne i nie było warunków do podjęcia odbudowy pomnika. Po 1989 roku - w miejscu, gdzie niegdyś stał ten monument - wmurowano jedynie tablicę pamiątkową.

Idea przywrócenia Pomnika Wdzięczności odżyła dopiero w 2012 roku. Dnia 3 lutego 2012 roku ukonstytuowało się społeczne Stowarzyszenie Odbudowy Pomnika Wdzięczności, skupiające prawie 300 przedstawicieli świata nauki, kultury, różnych organizacji społecznych, zawodowych, kościelnych i wielu indywidualnych sympatyków. I odtąd to stowarzyszenie - na czele z prof. Stanisławem Mikołajczakiem - z wielkim zaangażowaniem pracuje na rzecz odbudowy pomnika Najświętszego Serca Pana Jezusa.

Owoce jego prac jest zgoda na odbudowę pomnika wyrażona przez Radę Miasta Poznania dnia 18 grudnia 2012. Pod petycją w tej sprawie - skierowaną do prezydenta Miasta Poznania - podpisało się 25 tysięcy osób.

Komitet - po analizie wielu innych lokalizacji - zaproponował usytuowanie pomnika wzdłuż ulicy Jana Pawła II. Propozycję tę poparł Klemens Mięka, generalny projektant otoczenia Jeziora Maltańskiego, wraz ze współpracującym z nim architektem Jerzym Gurawskim. Architekci ci określili lokalizację przy ul. Jana Pawła II jako „najodpowiedniejszą”, bo znajdującą się na osi Kopiec Wolności - Katedra. Samo zaś ustawienie pomnika w postaci łuku triumfalnego uznali za coś, co „wzbogaca obrzeże Malty o element wiążący się z historią, kulturą i pamięcią przekazywaną przez pokolenia”.

Pomnik ten już dawno powinien zostać przywrócony Poznaniowi i - w pierwszym rzędzie - z inicjatywy Władz Miasta. Blokowanie odbudowy Pomnika Wdzięczności w godnym dla Poznania miejscu jest smutnym obrazem dzisiejszych czasów. Gdyby Społeczny Komitet zgodził się na odbudowanie pomnika na peryferiach, gdzie przewijają się niewiele osób, prawdopodobnie nie byłoby większych problemów. Problemy pojawiają się głównie dlatego, ponieważ starania dotyczą miejsca godnego; przynajmniej podobnego temu,

w jakim pomnik został pierwotnie wzniesiony. Dla niektórych osób pomnik pozostaje jednak dalej „niebezpiecznym symbolem chrześcijańskiego i polskiego ducha”. Krótko mówiąc, idzie o to, jaka ma być przyszła Polska, na jakich wartościach ma się opierać.

O ważności odbudowy mówił ks. bp Zdzisław Fortuniak: „Zanim pomnik został zrealizowany, najpierw został wzniesiony duchowo, w sercach tych, którzy tę inicjatywę podjęli i przyczynili się do jej realizacji. Po latach idea wdzięczności odżyła w sercach ludzi, którzy podjęli inicjatywę przywrócenia Poznaniowi pomnika usuniętego w barbarzyński sposób. Doszła do głosu pamięć serca. Okazuje się jednak, że musi się ona przebijać. [...] Trzeba zatem - kontynuować starania formalne, prawne, a także te, które dotyczą zebrania funduszy, ale trzeba równocześnie budzić ducha, w pewnym sensie leczyć zranionych, okaleczonych ludzi, jakby niezdolnych do okazania wdzięczności wobec Boga i wobec ludzi niemogących zdobyć się na pamięć serca i stąd na różny sposób starających się utrudnić realizację tej szlachetnej idei” (Pamięć serca, Przewodnik Katolicki 44, 4.11.2012).

Dzisiaj chcemy wynagrodzić za profanację pomnika Serca Jezusowego przez Niemców. Pragniemy naprawić szkody wyrządzone Bogu i porządkowi moralnemu. Profanacja bowiem oznacza zawsze odebranie świętego charakteru przedmiotom i miejscom i przeznaczenie ich do użytku niesakralnego. W języku kościelnym używamy także słowa „zbezczeszczenie”, które oznacza zamierzone znieważenie świętości i atak na cześć wobec świętej rzeczywistości. Profanacja jest obrazą Boga, dlatego należy dokonać aktu przebłagania. Zazwyczaj gest ekspiacji oznacza modlitwę o to, by Pan Bóg dał winowajcy łaskę skruchy i nawrócenia. Tutaj jednak winowajcy już nie żyją. Nasza ekspiacja polegać więc może na wynagradzaniu Bogu - poprzez uczynki pokutne, modlitwę, post, jałmużnę lub służbę potrzebującym - za grzechy tych, którzy zniszczyli Pomnik Najświętszego Serca Pana Jezusa oraz na wynagradzaniu za grzechy tych, którzy dzisiaj mają tego samego, bezbożnego ducha.

ZAKOŃCZENIE

Módlmy się zatem o szczęśliwą odbudowę Pomnika Wdzięczności. Panie Jezu Chryste, dziękujemy Ci, że otworzyłeś Twoje serce dla nas; że - dzięki Twojej śmierci i zmartwychwstaniu - stałeś się dla nas źródłem życia. Spraw, abyśmy obficie korzystali z tego źródła. Jezus, uczynń serca nasze według Serca Twego! Amen.

Ks. Arcybiskup STANISŁAW GADECKI

Metropolita Poznański

Przewodniczący Konferencji

Episkopatu Polski

**Wysadzenie pomnika Wdzięczności przez Niemców, październik 1939 roku.
Fotografia Mieczysława Knapskiego z książki *The German New Order in Poland*.**

Mierzeszyn, 17 listopada 2019 roku

**Jego Ekscelencja
Ks. Arcybiskup EDMUND PISZCZ
Arcybiskup Metropolita Warmiński Senior**

Ekscelencjo, Najdostojniejszy Księżu Arcybiskupie,

Dziś, w niedzielę, 17 listopada 2019 roku zanosimy do Dobrego Boga dziękczynienie za 90. lat Twojego życia. To piękny jubileusz! To wspaniały i bogaty życiorys, począwszy od najmłodszych Twoich lat w Bydgoszczy. Życiorys całkowicie związany z przyjaźnią z Jezusem Chrystusem i wierną służbą Kościołowi. Bydgoszcz, Diecezja Chełmińska, Święty Kościół Warmiński – to nie tylko jakieś pobieżne, skrótowe hasła, ale słowa i miejsca, za którymi kryje się ogrom pracy duszpasterskiej i służby w Winnicy Pańskiej!

Bardzo proszę, Księżu Arcybiskupie o przyjęcie naszych szczerych życzeń Bożego Błogosławieństwa na kolejne lata życia i posługiwania dla dobra Wspólnoty Kościoła. Niech zdrowie, opieka Matki Bożej oraz naszych Świętych Patronów będą Twoim udziałem na co dzień. Szczęść Boże!

Z zapewnieniem o modlitwie za Księdza Arcybiskupa Jubilata.

**Parafianie Parafii św. Bartłomieja Apostoła
w Mierzeszynie
wraz z proboszczem**

LITANIA DO CHRYSTUSA KRÓLA

Kyrie, eleison. Chryste, eleison. Kyrie, eleison.
Chryste, usłysz nas. Chryste, wysłuchaj nas.
Ojcze Niebieski, Boże, zmiłuj się nad nami.

Synu, Zbawicielu świata, Boże,
Duchu Święty, Boże,
Święta Trójco, Jedyny Boże,
Jezu Chryste, Królu Miłosierdzia,
Jezu Chryste, Królu Miłości,
Jezu Chryste, Królu Pokoju,
Jezu Chryste, Królu Życia,
Jezu Chryste, Królu Zmartwychwstały,
Jezu Chryste, Królu Wszechświata,
Jezu Chryste, Królu Wiekuisty,
Jezu Chryste, Królu Cierpiących,
Jezu Chryste, Królu serca mojego,
Jezu Chryste, Królu serc Świętych,

a szczególnie Najświętszej Maryi Panny,

Jezu Chryste, Królu dusz,
Jezu Chryste, Królu Aniołów i Archaniołów,
Jezu Chryste, Królu Błogosławionych,
Jezu Chryste, Królu Chwały,
Jezu Chryste, Królu Dobroci,
Jezu Chryste, Królu Litościwy,
Jezu Chryste, Królu Łaskawy,
Jezu Chryste, Królu Światłości,
Jezu Chryste, Królu po Trzykroć Święty,
Jezu Chryste, Królu Mądrości,
Jezu Chryste, Królu Pokory,
Jezu Chryste, Królu Świętej Bojaźni
i Miłości Pańskiej,
Jezu Chryste, Królu Słodczy Niebieskiej,
Jezu Chryste, Królu Kościoła Świętego,
Jezu Chryste, Królu Prawdy,
Jezu Chryste, Królu Sług i Służebnic Pańskich,
Jezu Chryste, Królu Apostołów,
Jezu Chryste, Królu Sprawiedliwy,
Jezu Chryste, Królu Czystości,
Jezu Chryste, Królu Dziewic,
Jezu Chryste, Królu Wyznawców,
Jezu Chryste, Królu Proroków,
Jezu Chryste, Królu nawróconych
i pokutujących,

Jezu Chryste, Królu Męczenników,
Jezu Chryste, Królu Umęczony,
Jezu Chryste, Królu wyszydzony,
Jezu Chryste, Królu Ukrzyżowany,
Jezu Chryste, Królu Cierpliwości,
Jezu Chryste, Królu wzgardzony,
Jezu Chryste, Królu wyśmiany,
Jezu Chryste, Królu pohańbiony,
Jezu Chryste, Królu cierniem ukoronowany,
Jezu Chryste, Królu ubiczowany,
Jezu Chryste, Królu Godności,
Jezu Chryste, Królu ubogich,
Jezu Chryste, Królu Zwycięski,

Jezu Chryste, Królu Łagodny,
Jezu Chryste, Królu Cnót wszelkich,
Jezu Chryste, Królu Posłuszeństwa Woli Bożej,
Jezu Chryste, Królu przez ludzi Niewinnie
sądzony,

Jezu Chryste, Królu na śmierć skazany,
Jezu Chryste, Królu bezlitośnie na Krzyżu
rozciągnięty,

Jezu Chryste, Królu okrutnie grubymi
gwoździami do Krzyża przybity,

Jezu Chryste, Królu Majestatu,

Jezu Chryste, Królu Nadziei,

Jezu Chryste, Królu Nieba i ziemi,

Jezu Chryste, Królu Ognia Miłości,

Jezu Chryste, Królu Sakramentów Świętych,

Jezu Chryste, Królu Wierności,

Jezu Chryste, Królu Przyjaźni,

Jezu Chryste, Królu Nowego i Wiecznego
Przymierza,

Jezu Chryste, Królu Troskliwy,

Jezu Chryste, Królu Gorliwości o Chwałę Ojca
Niebieskiego,

Jezu Chryste, Królu wiernych dusz kapłańskich
i zakonnych,

Jezu Chryste, Królu dusz Bogu poświęconych,

Jezu Chryste, Królu Przebaczenia,

Jezu Chryste, Królu Zbawicielu,

Jezu Chryste, Królu Odkupicielu,

Jezu Chryste, Królu Mesjaszu,

Jezu Chryste, Królu i Sługo Pański,

Jezu Chryste, Królu dzieci,

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata,
zmiłuj się nad nami.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata,
zmiłuj się nad nami.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata,
obdarz nas pokojem.

Jezu, Królu Wszechświata,
obdarz nas radością i pokojem w królestwie
Twoim.

Módlmy się:

Najwyższy, Wszechmocny, Dobry Panie,
Twoja jest Sława, i Chwała i Cześć, i wszelkie
Błogosławieństwo. Tobie Jednemu, Najwyższy,
one przystoją, i żaden człowiek nie jest godny
wymówić Twego Imienia. Pochwalony bądź, Panie
mój, przez tych, którzy przebaczą dla Twojej
Miłości i znoszą słabości i prześladowania.

Błogosławieni ci, którzy je zniosą
w Pokoju, ponieważ przez Ciebie, Najwyższy, będą
uwieńczeni. Chwalcie i Błogosławcie mojego Pana,
i dziękujcie Mu, i służcie z wielką pokorą. Amen

w ostatnim czasie...

ZOSTAŁY OCHRZCZONE:

1. AMELIA JADWIGA MANIA, zam. Kozia Góra, ul. Jęczmienna 3, ur. 11 czerwca 2019, och. 3 listopada 2019 (rodzice wyrażają zgodę na publikację informacji).
2. RÓŻA KAŻMIERCZAK, zam. Kozia Góra, ul. Gryczana 1, ur. 1 września 2019, och. 3 listopada 2019 (rodzice wyrażają zgodę na publikację informacji).

PODZIĘKOWANIE ZA OFIARYNA REMONT KOŚCIOŁÓW MIERZESZYŃSKICH

427. Zofia, Janina Kluskiewicz, Błotnia
428. Eugeniusz Jakalski, Mierzeszyn
429. Jolanta i Mirosław Wójcik, Błotnia
430. Elżbieta Czajkowska, Mierzeszyn
431. Mirosław Templar, Mierzeszyn
432. Ewa Dawidowska, Zaskoczyn
433. Urszula i Marek Gmerek, Domachowo
434. Jadwiga i Władysław Kobylarz, Domachowo
435. Rodzina Stefańskich, Mierzeszyn
436. Ewa i Jacek Szuba, Mierzeszyn
437. Agnieszka i Mirosław Ciepiela, Mierzeszyn
438. Halina Ronowicz, Błotnia
439. Zygmunt Koprowicz, Olszanka
440. Bronisława Malec, Mierzeszyn
441. Waltraut Jaszewska, Mierzeszyn
442. Alicja Ruszkowska, Mierzeszyn
443. Helena Stosio, Domachowo
444. Helena Baermann, Domachowo
445. Leokadia Krause, Domachowo
446. Agata Kucharz, Domachowo
447. Eryka Żurek, Domachowo
448. Zuzanna Bliszczyk, Domachowo
449. Władysław Gajęcki, Domachowo
450. Klara Strąk, Domachowo
451. Henryka Bystrzak, Warcz
452. Anna Kuczamer, Chicago
453. Mariola Kapanke – Steinert, Hannover
454. Ewa Żurek, Domachowo
455. Hanna i Krzysztof Grabińscy, Mierzeszyn
456. Krystyna Korycka, Mierzeszyn
457. Teresa i Grzegorz Śliwicz, Domachowo
458. Maria i Wojciech Temberscy, Błotnia
459. Krystyna Dyks, Błotnia
460. Elżbieta i Krzysztof Peplińscy, Domachowo
461. Iwona i Sławomir Gaładyk, Mierzeszyn
462. Teresa Walkowska, Zofia Gębka, Domachowo
463. Weronika i Tomasz Mania, Kozia Góra
464. Malwina Rudoman, Zaskoczyn
465. Teresa i Józef Bąk, Błotnia
466. ks. kanonik Gerard Borys, Zblewo
467. Irena Dorawa, Zblewo
468. Mariola i Krzysztof Mądrzejewscy, Domachowo
469. Maria Fryca, Mierzeszyn

Wszystkie w/w osoby akceptują publikację swoich danych osobowych

80. ROCZNICA MĘCZEŃSKIEJ ŚMIERCI KS. JANA PAWŁA AELTERMANN

W piątek, 22 listopada 2019 o godz. 10.00 w kościele Najświętszego Serca Pana Jezusa w Mierzeszynie będzie sprawowana Msza święta z okazji 80. rocznicy bohaterskiej i męczeńskiej śmierci dawnego Proboszcza Parafii św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie Ks. Jana Pawła Aeltermanna. Zapraszam Wszystkich do wspólnej modlitwy.

ks. ANDRZEJ SOWIŃSKI

WSPOMAGAMY GDAŃSKIE SEMINARIUM DUCHOWNE

W uroczystość Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata, w niedzielę, 24 listopada 2019 roku obchodzimy święto patronalne Gdańskiego Seminarium Duchownego. Tego dnia gościć będziemy w naszej Parafii przedstawiciela seminarium, w osobie kleryka Adriana Nastaly. Modlić będziemy się w intencji seminarium i o nowe powołania oraz wspomagać swoimi ofiarami funkcjonowanie GSD.

UROCZYSTOŚĆ WSZYSTKICH ŚWIĘTYCH W MIERZESZYNIE 1 listopada 2019 roku

STRONA INTERNETOWA NASZEJ PARAFII: www.parafia.i3k.pl

NUMER KONTA PARAFIALNEGO Parafia św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie
PL34833500030303243720000001 Kod BIC/SWIFT: GBWCPLPP
Bank Spółdzielczy w Pruszczu Gdańskim Oddział Trąbki Wielkie

U ŚW. BARTŁOMIEJA W MIERZESZYNIE – Gazeta Parafii św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie.
Pismo przeznaczone jest wyłącznie do użytku wewnętrznego członków wspólnoty parafialnej w Mierzeszynie.
Redaktor naczelny: ks. Andrzej Sowiński, zastępca red. naczelnego: Irena Krzemińska, red. techniczny: Franciszek Sowiński.
Wydawca: Parafia św. Bartłomieja Apostoła, ul. Wolności 17, 83-041 MIERZESZYN, tel. (0048) 58 682 81 78,
e-mail: mierzczyn@diecezja.gda.pl Cena: dobrowolna ofiara, liczymy także na sponsorów gazety.